ВСЕУКРАЇНСЬКА ФАРМАЦЕВТИЧНА ПАЛАТА
ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ

Україна, 01033, м. Київ, вул. Шота Руставелі, 23
ідентифікаційний код юридичної особи 39676303
р/р 26000010088666 в АТ «Укрексімбанк» м.Київа , МФО 322313

Вих.№ 24 від 18.05.15

Першому заступнику Міністра Охорони
Здоров'я України п. Павленко О.С.

Шановна Олександро Сергіївно!

Дозвольте висловити Вам свою повагу та подяку за підтримку наших пропозицій, щодо змін існуючого законодавства в фармацевтичному секторі економіки країни. Питання забезпечення ліками на селі завжди і по нині є проблемним та відкритим, що в свою чергу потребує термінового врегулювання.

Забезпечення сільського населення лікарськими засобами та виробами медичного призначення, де відсутні аптечні заклади або їх структурні підрозділи. Законом України «Про застосування РРО в сфері торгівлі…» за № 265/95-ВР від 6 липня 1995 року зі змінами суб'єкти господарювання продажу всіх ліків та виробів медичного призначення зобов'язані проводити суворо через реєстратори розрахункових операцій (касовий апарат, або розрахункова книжка - де це передбачено).

Реєструвати розрахункові книжки та касові апарати дозволяється суб'єктам господарювання з адресою господарської одиниці, (Порядок №417 від 28.03.2013 року), а це означає, що фармацевтичні підприємства повинні проводити діяльність в приміщеннях, що знаходяться на їх балансі, або в орендованих приміщеннях. Все інше не відповідає законодавству і суворо карається з боку контролюючих органів.

Після запровадження податку на додану вартість на ліки в розмірі 7%, 20% та його електронного адміністрування виникла необхідність застосування касових апаратів або розрахункових книжок при реалізації ліків фармацевтичними підприємствами по сформованих аптечним закладом цінах, через медичних працівників фельдшерсько-акушерських пунктів, лікарських амбулаторій, без яких небудь націнок, але це суперечить чинному законодавству, так як реєстрація розрахункових книг та касових апаратів дозволена суб'єкту на балансі якого знаходиться господарюючий об'єкт (фельдшерсько-акушерський пункт, лікарська амбулаторія знаходиться на балансі Центру первинної медико-санітарної допомоги).

Вирішення данного питання, в правовому полі, можливе, через відміну застосування реєстраторів розрахункових операцій та розрахункових книг, у сфері торгівлі лікарськими засобами та виробами медичного призначення в сільській місцевості, де відсутні аптеки та їх структурні підрозділи, шляхом внесення змін: до - п.10 ст. 9 Розділу II Реєстратори розрахункових операцій та розрахункові книжки не застосовуються Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі громадського харчування та послуг» від 06.07.1995 року №265/95-ВР доповнити «При реалізації лікарських засобів та виробів медичного призначення медичними працівниками в сільській місцевості через фельдшерські, фельдшерсько-акушерські пункти, сільські, дільничі лікарні, амбулаторії, амбулаторії загальної практики сімейної медицини, де відсутні аптеки або структурні підрозділи аптеки»; до Постанови КМУ від 23 серпня 2000

року №1336 «Про забезпечення реалізації статті 10 Закону України «Про Застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» виключити з п.7 «Роздрібна торгівля медичними, фармацевтичними товарами та надання медичних послуг на території села».

Наказом МОЗ України від 31.10.2011 № 723 (зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 7.12.2011р. за № 1420/20158) «Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібної торгівлі лікарськими засобами» (зі змінами та додатками), а саме: підпунктом 3.5.2. пункту 3.5. Розділу 3, передбачено, у сільській місцевості у разі відсутності аптеки або структурного підрозділу аптеки роздрібна торгівля лікарськими засобами за переліком, встановленим наказом МОЗ України, здійснюється у приміщеннях фельдшерських, фельдшерсько-акушерських пунктів, сільських, дільничних лікарень, амбулаторіях, амбулаторіях загальної практики - сімейної медицини працівниками цих закладів, які мають медичну освіту, на підставі договорів, укладених із ліцензіатом, що має ліцензію на роздрібну торгівлю лікарськими засобами.

В практиці проведення такої діяльності - реалізації ліків на селі суб'єктами господарювання фармацевтичного ринку України, є вкрай не популяризованою, оскільки вона являється не рентабельною та збитковою.

Зазвичай проводять таку діяльність підприємства комунальної форми власності, для прикладу Волинською, Дніпропетровською, Чернігівською, Полтавською областями 2014 році проводився відпуск лікарських засобів на селі від 400 до 700 фельдшерсько-акушерських пунктів у кожній області, згідно ліцензійних умов.

Окрім того різке обезцінення гривні за останній рік призвело до значного росту цін на медикаменти та росту об'єму їх продаж, що суперечить чинному законодавству в частині реалізації ліків сільському населенню через фельдшерсько-акушерські пункти, лікарські амбулаторії, так як гранична річна продажа ліків в селах без використання реєстраторів розрахункових операцій встановлена до 75000 гривень в цінах 2000 року. Дана норма не дозволяє підприємству забезпечити сільське населення ліками в необхідній їх кількості. Сільському фельдшеру, який працює з підприємством по цивільно-правовому договору, необхідно обмежити продажі ліків населенню до 6250 гривень в місяць, або всіх фельдшерів забезпечити касовими апаратами, які зобов'язані будуть всі чеки від продажі ліків передавати по дротових та бездротових каналах на сервер Фіскальної служби України, та виконувати ряд функцій згідно законодавства, що стосується суто торгового працівника, а не особи, яка повинна надати першу необхідну лікарську допомогу хворій людині. Крім того, обмеження продажів може спонукати фельдшера до корупційних дій в частині забезпечення хворого ліками.

За порушення норми Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій в сфері торгівлі….» від 06.07.1995 року №265/95-ВР статтею 17, розділу 5 передбачені такі штрафні санкції, що можуть стати причиною припинення діяльності підприємств, що здійснюють таку діяльність.

Внесення таких змін до чинного законодавства, спричинило те, що така діяльність є взагалі економічно недоцільною та ризиковою, оскільки відсутній чіткий механізм регулювання даного виду правовідносин, фактично спричинить накладення відповідних штрафів, через ряд об'єктивних на те причин, для прикладу через неналежно налаштований інтернет зв'язок на селі, та неналежне енергозабезпечення, тощо. Нажаль на сьогоднішній день, підприємства будуть змушені припиняти таку діяльність, а в свою чергу сільське населення буде обмежене до доступу до лікарських засобів та виробів медичного призначення.

З повагою та подякою за підтримку,

Голова Правління ГО «ВФП» **О.Клімов**